Ч. 69. Четвер 27 марта (9 цьвітня) 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостсвах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З ческої політики. — Ситуация на Угорщині. — Культурна борба у Франциї. — З Балкану).

Оногді відбули ся в Ческім Броді збори, скликані молодоческим послом Форштом. На тих зборах виголосив др. Форшт довшу промову, в котрій повідомив своїх виборців, що з причини теперішної тактики Молодехів, яку він уважав доймаючим нещастєм для ческого народа, мусить зложити свій мандат. Висказав при тім надію, що ческий нарід найде в палаті досить сил на те, аби завести зміну в поведеню своїх послів. Коли то стане ся — закінчив бесідник — буду працювати дальше на поли політики, доки мені сил стане. В противнім случаю не прийму мандату, який я вам звернув. — Зібрані ухвали д-рови Форштови вотум довіря і ухвалили, аби задержав свій мандат на дальше, лише щоби виступив з молодоческого клюбу. Такі самі збори має скликати сими днями і др. Герольд, на котрих між иншими буде також промовляти др Форшт. В молодоческім клюбі викликав виступ д-ра Форшта велике занепокоєнє.

В угорскім соймі вела ся в суботу дальша дебата над войсковим законом. П. Ракоші, з сторонництва независимости, промовляючи против предложеня, вказує на хиби в управі войска, де на 16 командантів корпусів, 12 служить довше як по 40 літ. Угорщина—каже— не бажає стати републикою, а хоче остати монархією; але жадає від династиї довіря і любови. Славяньскі і німецкі народи монархії можуть і деинде найти притулок, але угорскому народови лишає ся тілько династия, а з другої сторони і она лише в угорскім войску найде найкріпшу підпору. Бесідник домагає ся в разі змін в розміщеню корпусів також реформи команд. — П. Уґрон уважає войскове предложене за шкідливе і непотрібне, бо оно вийшло не з робітні народного законодавства, а виражає чужі гадки і чужу волю. Бесідник критикує орґанізацию армії і витикає, що 1,800.000 мужа армії і гонведів втолочено в 15 корпусів. — Потім перервано дебату і приступлено до наради над петициями. Відтак на внесене президента міністрів відрочено засїданя сойму до дня 16 с. м.; на чергу прийде нарада над буджетовою провізориєю. — На конець засїданя внесено кілька інтерпеляций в справі цісарского гимну „Боже, буди покровитель“: чому в кадетских школах гонведів співають той гимн? чому співають его в декотрих народних і середних школах? чому той гимн находить ся в шкільних співанках?— Мін.просьвіти обіцяв відповісти на сю інтерпеляцию, скоро дістане потрібні інформациї. — П. Околїчаний (із сторонництва Уґрона) інтерпелював президента міністрів, о скілько при теперішнім революцийнім руху на Балкані придержує ся австрийско-угорска загранична политика засад, виложених остатним разом міністром заграничних справ, именно що до спільного поведеня з Росиєю і що до удержаня теперішного стану Туреччини. Інтерпелянт запитує також, чи президент міністрів схоче ужити свого впливу, щоби ані Австро-Угорщина ані жадна инша держава не вдавала ся в балканьский заколот оружною силою. Президент міністрів зазначив у своїй відповіди, що австрийско-угорска політика бажає, щоби балканьскі народи розвивали ся на підставі міжнародних конвенций, щоби національний і політичний стан на Балкані, а тим сами і цілість Туреччини остались без зміни і щоби жадна держава не мала там переважаючого впливу. В тій справі Австро-Угорщина згоджує ся з Росиєю. Та згода скріпила ся в р. 1897, а опісля ще й при остатній гостині ґр. Лямсдорфа. Туреччина пристала на переведене припоручених їй реформ і почала їх переводити. Що се не відразу можливе, то річ цілком зрозуміла, бо революцийна аґітация занадто глубоко запустила своє коріне. Супротив сумних заколотів, які зайшли в остатнім часї, австрийско-угорска політика не змінила ся. Туреччині нїхто не буде перешкаджати виступити против того заколоту так, як она вже й робить. Треба надіяти ся, що тим способом при помочи дальших реформ настане спокій. — Інтерпелянт вдоволив ся сею відповідею. На тім засїдане закінчено. — Перед полуднем

---

3)

Новочасні чарівники і чарівниці

або

Спіритизм і его жертви.

(Дальше).

Вернїм же тепер назад до процесу Анни Роте, котрий подає нам дуже богато такого материялу, яким займає ся наука спіритистів.

Яким способом прийшла Анна Роте до того, що з неї зробило ся спіритистичне медіюм, о тім мовчить історня, а се іменно була би дуже цікава річ. Коли би в кождім случаю удало ся вовсім вірно і докладно розслідити, в який спосіб і серед яких обставин деякі люди стають т. зв. медіями, була би се дуже важна річ для історії розвою спіритизму взагалі і показала би его певно в зовсім иншім сьвітлі, як він тепер декому представляє ся. Пізнїйше наведемо один такий типічний примір таки з житя наших селян. За тим, як з Анни Роте стало ся медіюм, нїхто не слідив, але зато старала ся німецка поліция прихопити спіритистичне медіюм на обманьстві і ужила до того звичайного в таких случаях способу — хитрости.

Яко перший сьвідок виступив комісар поліциї з Шинеберґа, Леонгард і розповів, що він з приказу своїх властий бував на спіритистичних засїданях Анни Роте. Перший раз був в падолисті 1901 р. Тоді виробив він собі вступ через одного із своїх знакомих і заплатив за карту вступу 3 марки. Насамперед увійшов до комнати, в котрій не було видко нічого незвичайного; звідси повели его до другої комнати, де не було більше нічого лиш великий стіл, застелений настільником, а довкола него крісла, на котрих сиділо вже богато гостий. При однім кінци того стола, під вікном сиділа пані Роте. Коли вже не сподївано ся більше гостий, виголосив Єнч побожну бесіду, панна Біґенгаймер зревідувала, як здаєсь, лиш поверховно, паню Роте, а та відчитала з книжки якийсь стишок, частину побожної пісні, виголосила коротку промову і зараз запала в сон. Сьвідок придивляв ся добре пані Роте і видів, що она, хоч нібито запала була в сон, мала отверті очи і приглядала ся питомому дуже докладно. За хвильку стали сипати ся цьвіти, мов би спадали десь із стелї. Сьвідок добре приглядав ся пані Роте і видів, що она заєдно як би сягала руками до своїх ніг а раз добачив навіть, що пані Роте держала в руці помаранчу. Насамперед появила ся була соснова галузка, котра вийшла з правого боку від пані Роте. Та й стіл підоймив ся був на тім кінци, на котрім сиділа Роте, так сильно, що аж лямпи стали хитати ся, і здавало ся, як би єї хтось ногами підносив. Всїх присутних наділила она цьвітами, лиш одному не дістало ся нічого, а коли хтось звернув на то увагу, прийшов ще один принос: соснова шишка, котра очевидно належала до згаданої галузки і відорвала ся від неї.

Що до послїдного засїданя, на котрім здемасковано паню Роте, сьвідок так розповідав: Нам було дуже трудно виробити собі вступ на се засїдане, але остаточно таки нам то удало ся. Засїдане відбувало ся в комнаті Єнча. Я старав ся сїсти собі близько пані Роте і сів собі на софу. Я умовив ся був з паном Крахтом здемаскувати єї, скоро би лиш показали ся цьвіти. Ми чекали длятого на перший принос: то були цьвіти, які пані Роте подала сидячому напроти нас писателеви Флїсови. В тій хвили схопив ся п. Крахт і крикнув: Стій! та вхопив паню Роте з цілої сили за обі руки. Она зразу нїби омлївала, але опісля ставила опір з цілої сили. Гості в перший хвили станули в єї обороні і треба аж було упимнути, що ми то робимо в імени права. Коли мужчини вийшли з комнати і панна Біґенгаймер мала зревідувати паню Роте, стала тота боронити ся руками і ногами. Наконець побачила, що то нічого не поможе і тоді знайдено у неї під сукнею спідницю, в котрій було 153 добре уложених цьвітів, відтак помаранчі і цитрини. Єнч хотів вмовити в нас, що тоті цьвіти не були у Роте, лиш що они зматериялізували ся мабуть в наслїдок нашого несправедливого нападу.

Другий сьвідок, комісар поліциї Крахт,

принимав президент палати 7 громадних депутаций — разом 1800 осіб з петицнями против військових предложень.

Француска палата послів розпочала вчера, ві второк, сьвяточні ферії. — Президент міністрів Комб знов замкнув платню 28 сьвященикам, котрі учили катехізму в бретоньскім нарічю. Тамошний епископ запротестував против того зарядженя, заявляючи, що духовеньство і на будуче, коли буде конечна потреба, буде послугувати ся бретоньским нарічем. Президент Комб розіслав вже подрібні вказівки префектам в справі розвязаня тих всїх 54 мужеских монаших чинів, котрих подане парлямент відкинув. Члени 28 чинів проповідничих мають до 14 днів по дорученю їм декретів замкнути свої монастирі і розіхати ся. Монаші школи, котрих ученики можуть найти приміщене в державних школах, мають бути до місяця закриті, школи середні і висші будуть закриті з днем 31 липня. До того часу буде закритих 1580 монаших шкіл. Дванайцятьом монашим чинам, котрі удержують заведеня для темних і божевільних, буде признана проволока.

В справі балканьскій доносить з Константинополя дописуватель віденьскої Zeit: На мое запитане заявив мені анґлїйский амбасадор в Константинополи, що уважае положене в Македонії критичним, однако гадае, що Туреччина всеїв завести там лад і буде в силі побороти македоньскі шайки. — Султаньске іраде заряджуе, аби предсїдатель найвисшої комісії войскової Раіф паша являв ся у султана два рази тиждневo сам для здаваня справи з загального положеня. В султаньскій палаті говорять о тім, що Раіф паша мае стати вел. везиром на місце теперішного вел. везира Феріда паши. Як Ферід паша так і Раіф суть Альбанцями і належать до найспосібнійших і найенерґічнійших турецких ґенералів а займають дуже впливове становище. Султан не міг рішити ся на ужите острих средств против Альбанців і тому висилае лиш комісию, що мае їх улагодити. Загально сумнівають ся, чи комісиї удасть ся то зробити.

Новинки.

Львів дня 8 го цьвітня 1903.

— Нові школи народні. Краєва рада шкільна вилучила громаду Бабин, в косівскім окрузї, з обсягу шкільного в Соколівці і з'орґанїзовала окрему 1-кл. школу в Бабинї; — з'орґанїзувала 4-кл. школу муж. і 4-кл. школу жін. в Калуши і 1-кл. школу в Підлїсю, бучацкого округа.

— Ц. к. Дирекция почт і телеґрафів для Галичини оповіщуе: Поручено в кругах торговельних, щоби також висилаючим почтові припоручення дати можність використати семидневний речинець, полишений довжникови (по оказаню ему припорученя) до викупна в уряді почтовім довжного документу, а именно, щоби висилаючі могли в тім речинцї вплинути евентуально на довжника, щоби з викупном не отягав ся. В той спосіб можна буде в многих случаях запобігти процесам і стратам звідси виплиівающим. Відповідно до того зарядило ц. к. Міністерство торговлї розпорядженем з дня 4 с. м. ч. 7397, що на бажане висилаючого вискаже ся в бляньсетї при дотичних позициях, мае ся висилати від 1 цьвітня с. р. донесене, що довжник при оказаню документу або взагалї зборонив ся з заплатою довгу, не годить ся з речинцем заплати, або старае ся ударемнити дорученє. Бажане висилаючого висказуе ся словами: „Коли не наступить безпроволочна заплата, донести менї о тім". Належитість за донесене виносить 25 с. від кождого припорученя без огляду на те, чи жадано донесеня що-до одної, чи всїх позиций того самого припорученя.

— Ц. к. Дирекция почт і телеґрафів подає до відомости, що з днем 6 цьвітня с. р. заводить ся цїлоденну службу т. є. від 8 год. рано до 7 год. вечером при ц. к. уряді почтовім і телеґрафічнім ч. 13 у Львові (ул. Глубока ч. 1 а) для всяких відрядів служби почтової і телеґрафічної як також для розмов телефонїчних.

— Нові уряди почтові. З днем 1 цьвітня увійшов в жите уряд почтовий в Соколівцї, пов. бобрецкого. Місцевий круг доручення творять громада і обшар двірский Соколівка, а також оселя і обшар двірский Стинявка, а замісцевий громади і обшари двірскі Ходерківцї, Кологури, Мільбах, Пятничани і обшар двірский Серанки.

— Похорон самоубийника. В суботу по полудни відбув ся похорон Черкавского з будинку Анатомії на личаківске кладовище. На улици зібрала ся була товпа цїкавих і похорон треба було о пів години приспішити. За домовиною поступала родина самоубийника і сестри Черкавскої. На домовинї були зложені два вінцї; один від родини, другий від жінки погибшого з написю: Найдорожшому мужеви — опечалена родина. Іззa того вінця прийшло опісля на гробі самоубийника до великої сцени. Родина не хотїла позволити, щоби вінець повішено на хрестї. Тодї товпа кинулась на той вінець і хотїла зразу вложити его сестрам Черкавскої на шию, але ті видирли, на що заносить ся, борзо повтїкали, а товпа відтак пірвала вінець на кусні.

— Власним псом пожерта. В Анжер, у Францїї, щезла була десь від кількох днїв вдовиця Аннета. Занепокоені сусїди дали знати на полїцию, а та казала отворити помешкане вдовицї, а очам увійшовших представив ся страшний вид. Вдовиця лежала на постели не жива, а пес, що був разом з нею замкнений, зачав з голоду жерти трупа. Цїла голова була обгризена, а місцями було тїло також вигризене. Коли двері отворено, пес вирвав ся з помешканя ще з рукою нещасливої в зубах.

— Прийшов по пораду. В помешканю дра Янди при ул. Паньскій застали оногди аж в третій комнатї якогось чужого чоловіка, котрий пакував річи дра Янди. Коли его спитали, що він тут робить, сказав незнакомий, що прийшов по лїкарску пораду. Показало ся, що то був небезпечний злодїй Строньский. Він вже спакував був один клунок, але того було ему за мало і він пакував вже другий, коли его зловлено. Строньский дістав ся до помешканя в часї неприсутности властителя через вікно, в котрім вибив шибу.

— Гроші в домовинї. З Моравскої Остравы доносять про таку подію: В громадї Витковицях відбував ся минувшого тиждня похорон дитини. Матїр дитини в своїм зворушеню і жалю не знала, що робить і поклала в домовину 40 корон. Аж по похоронї опамятала ся она і пригадала собі, що поклала гроші в домовину, але тепер вже годї було видобути гроші з гробу; мусїла аж подавати прошене до старостваa, котре призволило на то, щоби гріб

потвердив то, що сказав перший сьвідок, і додав ще: На першім засїданю дало ся насамперед почути якесь пукане, котрим ніби то духи давали знати, що надходять. Відтак панї Роте запала в транс і стала говорити. Бесїда еї була зразу релїґійного змісту; она говорила о любови ближнього і казала, що люди повинні би відвертати ся від річий сего сьвіта а думати о тім, що на тамтім сьвітї. Щоби о скілько можна відвернути від себе всяке підозрінє, розповів я дїйстну подію з мого житя. Молодим учеником з осьмої кляси ґімназияльної був я одного разу на богослуженю в церкві. Тодї прийшло менї на гадку, щоби то стало ся, як би хтось серед побожних кинув бомбу. Безпосередно по тім роздав ся вистріл в церкві: якийсь молодий мужчина стрілив до сьвященика, що правив службу божу. Єнч взяв ся зараз то менї поясняти і сказав, що то було „перенесене волї". Відтак підоймив ся стіл кілька разів і панї Роте запала знову в транс та нараз стала говорити; казала, що видить зелений ліс а в нїм якогось старого пана зі шпаковатою бородою. Я сказав на то, що мій померший батько мав таку бороду. Она говорила дальше, що видить щось блискучого на его грудях, як би три ордери. Я сказав на то, що мій батько мав три ордери. Тодї нараз показала ся з правого боку від панї Роте велика, красна соснова галузка, котрої конець був сьвіжо відломаний; галузка тота обійшла цїлий стіл довкола, а панї Роте подаючи еї менї, сказала: „Дякую тобі, що ти в сїй торжественній хвили з любовю зближив ся до мене!" Зараз по тім зачала она ловити цьвіти як би з воздуха та сказала, що видить по за собою якогось чоловіка, котрий благословить еї. Того дня я ще не казав еї демаскувати.

Дальше розповідав той сьвідок, що учив ся спіритизму з ґазети видаваної спірітистичним товариством „Сфінкс" і знае ся добре на спіритизмі, але сам не есть спірітистом. Він вже на першім засїданю набрав того переконаня, що панї Роте мае цьвіти в спідници. Також і то впало ему в очи, що духи, які говорили з панї Роте, промавляли чистим говором саским. Через всїлякі вісти в ґазетах набрав він того переконаня, що вже найвисша пора зробити конець сему тумаеню людий, а то тим більше, що він знав, що панюю Роте вже раз здемасковано в 1884 роцї. На послїдне засїдане виробив він собі вступ через шевця Заннемана. Коли Роте видобула нараз звідкись китичку цьвітів і подала еї Флїсови яко „привіт від померщого приятеля", наступило здемасковане, так, як то вже розповів попередний сьвідок.

Дальший сьвідок, панна Бінсванґер розповідала, що була на обох послїдних засїданях з комісаром Леонгардтом в тій цїли, щоби здемаскувати „медіюм". Перед першим засїданем розмавляла она з панею Роте, котра тодї підіймила була поли свого пальтота і била ся по ногах та казала: От видите, що не маю нїчого при собі! — Але Роте, видко, вже підозрівала панну Бінсванґер, бо визначила їй таке місце при столї, що она могла добре підглядати. Коли комісар Крахт вхопив п. Роте за руки, прибігла і Бінсванґер разом з Леонгардтом до неї, а Роте тодї кричала: Не беріть мене за руки, пустіть мене! Я в транс і можу згинути. Роте боронила ся як шалена і тревало може яких 20 мінут, аж здоймили з неї верхну сукню, під котрою она мала спідницю зроблену як мішок, а в нїй було 153 цьвітів, три помаранчі і дві цитрини. Чи то була дїйстно спідниця, що обходила довкола тїла, чи лиш рід торби, припнятої з переду, того сей сьвідок не міг сказати; але на всякий случай Роте виймала цьвіти з неї через розпір в сукни.

Сьвідок, писатель Флїс, розповідав, що заплатив за вступ на засїдане 2 марки і просив панюю Роте, щоби она получила его з помершим его приятелем „батьком Кнайслем". Не тревало довго, аж дух дав знак пуканем, що надходить, а панї Роте сказала ему тодї: „Він каже вас поздоровити" і додала, що дух покійника нїби оправдуе ся, що дае вже знати о собі, хоч ще не минули й три місяцї, як він помер. В послїдній хвили подала ему Роте ще й якусь малу галузку яко привіт від „батька Кнайсля". — Сьвідок Поленц був також на тім засїданю, на котрім панюю Роте здемасковано, і знав вже наперед, о що розходить ся. Коли увійшов до комнати, зачув сильний запах помаранч. Він був переконаний о тім, що Роте витягала цьвіти з розпору в своїй сукни, але не видів того. — Панї Будіґ була на засїданях і за вступ не заплатила нїчого, але дала курку і шіфонову ґенту. На першім засїданю не примітила нїчого, але на третім засїданю, коли медіюм здемасковано, не рушила ся із свого місця аж до самого кінця і виділа, що Роте мала на собі ту сиву спідницю, в котрій були цьвіти, привязану як би запаску.

Дальший сьвідок панї Еміхен була також на кількох засїданях, між иньшими на засїданях у панї Ґляйзе і у спірітиста Ульріха. Еї чоловік був помер і она хотїла поговорити з духом свого чоловіка, щоби той дав їй якийсь доказ на житє по смерти. Она вже передтим устроювала спірітистичні засїданя зі своєю сестрінницею та радила чоловікови, щоби він на знак післав їй соснову галузку. На засїданю у панї Ґляйзе виголосила Роте, запавши в транс, чудову бесїду і зараз потім зача-

розкопати і отворити домовину в присутности лікаря повітового.

— **Страшна пригода.** Одним із найнебезпечнійших вивозів в альпейских горах есть вивіз Арльберґ, положений у висоті 1802 метрів, де бувають дуже часто великі заметелі снїгові і лявіня. Сими днями стала ся там така подія. Ілалїянець Йосиф Фабро хотів дістати ся до Констанциї і пустив ся туди в дорогу через вивіз Арльберґ, але в снїгу збив ся з гостинця і зайшов в пусту долину Фервалль, де нема нїякої людскої оселї. Там блукав він цїлих 48 годин, а що не мав анї кусника хлїба з собою, голод і студінь так его змучили, що навіть годї собі то пояснити, як то могло стати ся, що він ще таки не згинув. З відмороженими руками і з покалїченими колїнами, з котрих кров текла, ішов він ще богато кільометрів дороги, аж остаточно добив ся хати якогось селянина. Фабро так страшно виглядав, що селянин побачивши его, дуже перепудив ся, гадаючи, що такий справдешний мерлець встав з гробу і явив ся ему. Фабро вже приходить до сил і есть надія, що буде жити.

— **Самоубийство.** В Станиславові в ночи з суботи на неділю застрілив ся 19-лїтний ученик IV. року учительскої семинарії Іван Мазак. Причиною самоубийства мала бути подражнена амбіция. Мазак був добрим учеником і удержував матір та молодшу рідню.

Господарство, промисл і торговля.

— **Рахунок краєвого товариства кредитового урядників і сьвящеників,** стоваришеня зарестрованого з обмеженою порукою у Львові, за місяць марець 1903.

Стан довжний:

		Кор. сот.
1. Уділи членів		10.116 36
2. Фонд резервовий		625 22
3. Вкладки щадн.:	Кор. сот.	
а) Стан з поч. місяця	57.221 25	
б) вложено в марті .	8.173 05	
разом	65.394 30	
в) винято в марті .	3.799 97	
Позістає з кінцем місяця . .		61,594 33
4. Сальдо побраних процентів .		1.311 92
5. Побрана провізия від посередництва в обезпеч. жит. . . .		124 28
6. З рахунку ріжних сторін . .		2 10
7. Сальдо коштів адміністрациї .		— —
8. Непідняна дивіденда		120 —
Сума . .		73.894 31

Стан чинний:

		Кор. сот.
1. Пожички уділені на скрипти і векслї:	Кор. сот.	
а) стан з поч. місяця	53.136·06	
б) уділено в марті	8.543·30	
разом .	61.516·06	
в) сплачено в марті .	3.140·53	
Стан з кінцем місяця . . .		58.375 53
2. В щадниці почт. (оборот чек.)		112 93
3. Льокациї в тов. кред. і банках		12.349 91
4. Сальдо коштів адміністрациї		185 92
5. Движимости		451 80
6. Кошти заснованя		386 30
7. Готівка в касї з д. 31 марта .		2.031 92
Сума . .		73 894 31

Членів прибуло 13, убуло 0, остало з кінцем марта 1903 всїх членів 237 з 270 декльярованими уділами в сумі 13.500·— К.

Уділ членьский 50 кор. платний також ратами; вписове 2 кор.

Товариство принимає вкладки щадничі і опроцентовує їх по $4^1/_2$%; пожички уділяє на 7%.

Також посередничить тов. в заключуваню обезпечень житєвих всякого рода.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Катанїя 8 цьвітня. В кількох місцевостях Сицилії дало ся чути вчера легке землетрясене.

Ґібральтар 8 цьвітня. Арештовано тут австрийского підданого, якогось Нахта, підозрілого о те, що хотів допустити ся замаху на анґлійского короля. Нахт має бути анархістом.

Білгород 8 цьвітня. Рівночасно з покликанем до житя нової конституциї затвердив король дотеперішне правительство, з виїмкою міністра справ заграничних Лозанича, котрий уступив. Его місце займив дотеперішний міністер публичних робіт Данич. Між іменованими королем сенаторами есть 17 лїбералів, 7 напредняків і 5, що не належать до нїякого сторонництва. Король не іменував нї одного радикала.

Амстердам 8 цьвітня. З причини великого стрейку робітників приготовлює правительство проголошене виїмкового стану в цїлім голяндскім королївстві.

Константинополь 8 цьвітня. Стан здоровля росийского консуля в Митровици Щербини має бути вдоволяючий.

Льондон 8 цьвітня. Доносять з Танжеру, що племя Ріф проголосило в пятницю мароканьским султаном брата дотеперішного султана.

Надіслане.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ла робити з лївого боку несподівані приноси; она взяла паню Ґляйзе з боку та зривала з еї суконї один цьвіт за другим. Відтак виголосила в транс знову бесїду, а нараз показала ся в горі у воздусї китиця цьвітів; панї Роте сягнула рукою в гору і подала китицю. На засїданю у панї Ульріх була Еміхен переконана, що їй покаже ся дух еї чоловіка. Коли панї Роте розділяла свої приноси, она погадала собі: Твій чоловік приносив тобі за житя помаранчі, тепер дасть тобі певно помаранчу. Тодї відозвала до неї панї Ульріх: Уважай добре, твій чоловік стоїть поза тобою, певно щось тобі принесе. Роте взяла еї тодї за плече і дала їй малесеньку соснову галузочку. Еміхен каже, що такої малесенької галузочки не сподївала ся, але й з того була дуже рада, бо не сумнївала ся анї трошки, що то дух еї чоловіка дав їй той знак, бо прецї панї Роте не могла того знати, що та просила свого чоловіка о соснову галузку. Коли она опісля розмовляла з духом свого чоловіка, він то й потвердив, бо відповів на еї питане: Духи природи принесли тобі галузку, она від мене!

Сьвідок Ульріх, приклонник спіритизму, розповідав, що був вже в Хемніц на засїданях у Анни Роте і там видів дивні річи і одного разу спадали незабудьки із стелї; раз панї Роте схопила з вуздуха альбум а зараз по тім і футерал до него. Він може то собі лиш так пояснити, що духи зматериялїзували тотї предмети. На однім з засїдань була молода дївчина і він просив Бога о знак, чи має опікувати ся тою дївчиною. Першу рожу, яку панї Роте схопила з воздуха, дала она тій дївчинї, а то був для него той знак від Бога і він опікував ся дївчиною. Та й на другім засїданю одержав знак, що Бог вислухав его молитву. На питане прокуратора відповів сьвідок, що він давнїйше займав ся лїченем за помочию маґнетизму, а тепер в цьвітни має отворити бюро посередництва.

Замітні для цїлої справи були слїдуючі два зізнаня: Сьвідок Паллї, писар християньско-теософічного товариства, перечив рішучо тому, мов би панї Роте показувала лиш якусь брошуру; він дивив ся добре їй на руку і видів, що она одного разу здоймала з воздуха навіть цїлу пачку цьвітів. Еї устами говорили духи, особливо же дух „малого Фридриха“. Три женщини знов, що продають цьвіти на містї, зізнали до протоколу, що Анна Роте навіть в зимі купувала у них цьвіти як: нарцизи, ляки, анемони і т. п. та замавляла соснові галузки. Она була для них дуже доброю закупницею, а одного разу, коли они еї питали, на що їй тілько цьвітів, відповіла она, що їй треба цьвітів для украшуваня гробів.

Не менше характеристичне було й зізнаие слїдуючого сьвідка, панї Урбан. Она сказала, що есть спіритисткою і часами ясновидющою. Була на многих засїданях і приноси удавали ся панї Роте завсїгди знаменито. Цьвіти, які Роте ловила з воздуха, мали дуже делїкатні кінчики, а так само і галузки були дуже делїкатні. Еї (п. Урбан) син, що від свого четвертого року есть ясновидющим, видів за кождий раз, коли щось розвивало ся, і оголошував то наперед, а панї Роте сягала тодї у воздух і приносила звідтам цьвіти. Одного разу дала їй панї Роте цьвітку до рук, і підчас коли она показувала їй тоту цьвітку, то нараз виросли із неї ще два синенькі цьвіточки.

(Дальше буде).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).